

ย่อดำเนินคดีของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ ๑๗๔ /๒๕๕๔

สำนวนเลขที่ ๘๒/๒๔๑/๒๕๕๔ (วันอังคารที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔)

ประเภทสำนวน เหตุอื่น ๆ

เรื่อง นักเรียนประสบอุบัติเหตุถูกไฟฟ้าช็อตเสียชีวิต

สรุปข้อเท็จจริง นาง ล. ที่ ๑ นาย ท. ที่ ๒ เป็นโจทก์ฟ้อง ส่วนราชการ ที่ ๑ โรงเรียน ที่ ๒ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่ง เรียกค่าเสียหายจำนวน ๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท กรณีกระทำละเมิดทำให้เด็กชาย อ. ถูกกระแสไฟฟ้าดูดถึงแก่ความตาย ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒,๕๔๔,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี

ความเห็นของพนักงานสอบสวน เห็นควรสั่งให้ฟ้อง

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้ององค์การกระทำโดยประมาทเลินเล่อแต่ไม่ถึงขั้นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ทางราชการ

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา ๑. พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า โรงเรียนมีหอพัก ๒ หลัง แบ่งเป็นหอพักชายและหอพักหญิง อย่างละ ๑ หอพัก เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ เวลาประมาณ ๒๑.๓๐ น. เด็กชาย อ. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (แบบพักประจำ) ได้เดินไปตากผ้าที่ระเบียงด้านหลังชั้น ๓ ของหอพักติดกับคอมเพรสเซอร์หรือคอยล์ร้อนของเครื่องปรับอากาศที่ติดตั้งอยู่บริเวณดังกล่าวมีน้ำไหลนองอยู่ที่พื้น ได้ถูกกระแสไฟฟ้าซึ่งรั่วมาจากสายไฟฟ้าและเครื่องปรับอากาศดังกล่าวดูดจนถึงแก่ความตาย ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ นาง ล. และนาย ท. มารดาและบิดาของเด็กชาย อ. เป็นโจทก์ฟ้องส่วนราชการ และโรงเรียน เป็นจำเลยต่อศาลแพ่ง เรียกค่าเสียหายรวมเป็นเงิน ๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท กรณีละเมิดทำให้เด็กชาย อ. ถูกกระแสไฟฟ้าดูดเสียชีวิต ต่อมาศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาสรุปได้ว่า การที่โรงเรียนไม่ทำรั้วหรือสิ่งกีดขวางกันเครื่องคอมเพรสเซอร์แยกออกจากพื้นที่ในระเบียงที่ติดตั้งเครื่องไฟฟ้าดังกล่าว และไม่ติดตั้งอุปกรณ์ตัดไฟอัตโนมัติหรือเบรกเกอร์ รวมทั้งติดตั้งสายดิน จึงถือเป็นการไม่ใช้ความระมัดระวังอันสมควรในฐานะที่เป็นผู้ครองทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพ จึงถือว่าการกระทำโดยประมาทเลินเล่อ ส่วนการที่เด็กชาย อ. ฝ่าฝืนคำสั่งของโรงเรียนในการเข้าไปตากเสื้อผ้าในพื้นที่

ต้องห้ามจนถูกกระแสไฟฟ้าดูด ศาลเห็นว่าเด็กชาย อ. ก็มี ส่วนในความผิดนั้นอยู่ด้วย เห็นควรให้โรงเรียนรับผิดชอบในความเสียหายจำนวน ๔ ใน ๕ ส่วน จึงให้ส่วนราชการและโรงเรียนร่วมกันชำระเงินเป็นค่าปลงศพ จำนวน ๒๔๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดไร้อุปการะแก่นาง ล. และนาย ท. เป็นเงิน คนละ ๑,๑๕๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้อง (๓ สิงหาคม ๒๕๕๒) จนกว่าจะชำระเสร็จ และค่าทนายความเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท เป็นเหตุให้ส่วนราชการและโรงเรียนต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๒,๕๔๔,๐๐๐ บาท (๒๔๐,๐๐๐ + ๑,๑๕๒,๐๐๐ + ๑,๑๕๒,๐๐๐) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้อง (๓ สิงหาคม ๒๕๕๒) จนกว่าจะชำระเสร็จ และค่าทนายความเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท ให้แก่นาง ล. และนาย ท. จากข้อเท็จจริงดังกล่าว เห็นว่า การที่เด็กชาย อ. ยังลักลอบนำเหล็กขึ้นวางรองเท้าดังกล่าวมาใช้เป็นที่ตากเสื้อผ้าในเขตหวงห้าม จึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถไปควบคุมดูแลพฤติกรรมของเด็กนักเรียนได้ตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตาม การที่กระแสไฟฟ้ารั่วนี้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถป้องกันได้ โดยการติดตั้งอุปกรณ์ตัดไฟฟ้าอัตโนมัติเบรกเกอร์ หรือสายดิน หรือสร้างสิ่งกีดขวางหรือรั้วรอบเครื่องคอมเพรสเซอร์ เพื่อกันมิให้นักเรียนมาตากผ้าบริเวณใกล้เครื่องคอมเพรสเซอร์ อันเป็นสาเหตุทำให้เครื่องคอมเพรสเซอร์ไม่สามารถระบายความร้อนได้และทำให้เกิดความร้อนสูง เป็นเหตุให้สายไฟฟ้าหลอมละลายและเกิดกระแสไฟฟ้ารั่ว พฤติการณ์ถือได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้กระทำการโดยประมาทเลินเล่อ แต่ยังไม่ถึงขั้นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ

ผู้ย่อ	นางสาวอรนุช	ฤทธิพิศ	นิติกร
ผู้ตรวจ	๑. นางสาวสุธาทิพย์	โพธิ์ศรี	หัวหน้าฝ่าย
	๒. นางสาวสุวรรณา	อิศรางกูร ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ตพ. ๑

